

L'habitatge i el vestit de l'emperador"

La llei impedeix regular el preu de l'habitatge i dificulta als municipis fer accessible un dret bàsic per a la vida: l'habitatge. Que enlloc de dependre de nosaltres depèn de la llei de mercat: el que Adam Smith va anomenar la "mà invisible". Segons aquesta teoria, les coses (en aquest cas l'habitatge) costarien el que la gent volgués pagar. Què ha passat? Que la mà invisible és com el vestit de l'emperador: no existeix. I els *lobbys* immobiliaris tracen estratègies per fixar preus i condicions abusives a l'habitatge dient que si fossin abusius, la mà invisible els impediria. Però cap mà impedeix que cada vegada més persones a la Garriga hagin de destinar una part desproporcionada dels seus ingressos a l'habitatge. A més -també per llei- ens lliguen contractes amb condicions abusives. A la Garriga (segons *Habitaclia*) no hi ha lloguers disponibles de menys de 550 euros, en canvi sí que hi ha mileuristes, precarietat i jovent i famílies que fan peripècies per tenir llar. No hi ha lloguer d'obra nova (encara menys social), fet que demostra que es prioritza el negoci. El negoci de l'habitatge converteix una necessitat en un luxe: qui especula no pensa en el benestar ni en les persones, sinó en les seves pròpies butxaques. Hi pensa tant, en omplir-les, que de vegades peten, aleshores diuen que ha petat la bombolla immobiliària però en realitat el que peta són les butxaques de l'avarícia. És necessari buscar alternatives perquè el preu del lloguer no sigui un impediment per tenir vides dignes. El govern municipal s'excusa en què no pot fer-hi res, però sobre la taula ja hem posat alternatives: promoció de masoveries, de cooperatives d'habitatge, lloguer social, sanció a l'habitatge buit de llarga durada... Quan durarà l'estafa del vestit de l'emperador?